

Even voorstellen: Sam, Nick & Ivonne

Het is 21 juli 2005. Hartje zomer in de Ardennen. Ergens in een vredig dorpje, circa 40 km ten zuiden van Luik, zijn Ivonne en haar twee zonen neergestreken in de Tukhut voor een sportief verblijf van een paar dagen. Ze zijn graag bereid een paar vragen over hun verblijf en avonturen in de Ardennen te beantwoorden. De interviewer is Josine (11 jaar), een van de andere jeugdige gasten van de Tukhut.

Gevraagd of ze hier wel vaker komen, steekt Ivonne van wal: "Nee, we zijn hier dit jaar voor het eerst. Ik ben zelf al jaren lid van de NKBV en doe trektochten. Toen ik in de hoogtelijn (het blad van de NKBV) een klein stukje zag staan over de Tukhut, dacht ik dat is leuk voor mijn vakantie met de kinderen. Ik wilde de kinderen graag laten proeven van de sfeer in een berghut, omdat ik dat zelf altijd erg leuk vind.

"En", vertelt Ivonne enthousiast verder, "nieuwsgierig geworden, ben ik ook eens op de website www.tukhut.nl gaan kijken. Daar las ik vervolgens dat de Tukhut de hele zomervakantie geopend is. Dus meteen Sam (8 jaar) en Nick (10 jaar) erbij geroepen. Het leek ons wel wat om 'n paar dagen te overnachten in die Tukhut en van alles en nog wat te ondernemen in de omgeving van Sy". Lekker wandelen, kano varen en genieten van het buitenlandse sfeertje dat in de Ardennen hangt".

Sam en Nick zijn inmiddels bij hun moeder komen zitten aan de houten tafel in de verblijfsruimte van de Tukhut en vertellen graag waar ze vandaan komen. "Wij zijn allebei geboren in Lisse, maar wonen alweer een tijdje in het Noord-Hollandse Hillegom. We zijn voor het eerst in de Tukhut en we hebben het hier best naar ons zin". Beide binken vertellen enthousiast verder: "We hebben van patron Piet een heel mooi plekje op een slaapzaal gekregen: we slapen met mama namelijk helemaal bovenin, op het Leni Boeve lager. Dan moet je vanuit de slaapzaal eerst nog met een trapje omhoog om daar te komen. Het is leuk als je terug komt van een dag weg om met patron Piet te kaarten of nog even in de Ourthe dammen te bouwen, of lekker te voetballen op het speelveld voor de hut".

Gevraagd of er nog dingen in de Tukhut zijn, die misschien beter zouden kunnen, hoeft Nick zich niet lang te bedenken, hij vertelt: "Het zou eigenlijk helemaal mooi zijn als hier ook nog eens voor ons gekookt zou kunnen worden. Want nu heeft mama dat elke avond voor ons gedaan. En als hier een kok zou zijn, dan had mama dat lekker niet hoeven te doen en had ze ook een beetje extra rust gehad". Ivonne knikt instemmend maar geeft meteen aan dat het ook wel handig is om met kinderen gewoon zelf iets klaar te maken waarvan je bij voorbaat zeker weet dat ze het lekker vinden.

Op de vraag: “En wat vonden jullie nou het leukste van deze vakantie”, begint Nick meteen te vertellen: “Nou, we zijn deze week op een avond naar een grot hier in de buurt geweest. We moesten allemaal een helm op en we namen een paar zaklantaarns mee. We liepen eerst een stukje langs de Ourthe tot we bij een grote berg (de Vignoble) kwamen. Daar zijn we omhoog geklauterd en toen bleek daar zomaar een hele grote opening in de rotswand te zijn. Je kon er zelfs gewoon staan zonder je hoofd te stoten, hoor”.

“Ja”, vult Sam aan, “en nadat onze begeleider had gecontroleerd of we onze helm goed hadden opgezet, mochten we de grot eerst zelf een beetje gaan verkennen. Het was er wel koud en nat hoor. Ik ben er met vieze kleren weer uitgekomen, maar er werd gezegd ‘dan heb je pas goed gegrot’ (hi hi). En we hoorden ook dat de temperatuur in de grot het hele jaar door zo’n 10 graden is”.

Sam raakt voorlopig nog niet uitgepraat, hij vervolgt: “Daarna zijn we met onze begeleider een hele lange tunnel ingekropen. Aan het eind daarvan was een soort gat aan de bovenkant. Daar zijn we met wat hulp doorheen geklauterd en toen kwamen we uit in een heel apart stukje van de grot, waar bijna nooit iemand komt. Dat bleek dus een geheime zaal te zijn. Ik had zoiets nog nooit gezien”.

Nu wil Nick ook nog wel wat kwijt over hun bijzondere grot-avontuur: “In die geheime zaal zijn we met 6 personen een hele tijd gebleven. Volgens mij zeker een half uur. En we hebben daar hele mooie palen van steen gezien met van die moeilijke namen (stalactieten en stalagmieten). Er zaten ook allerlei muggen tegen de wand te slapen. Maar daar hebben we gelukkig niet zo’n last van gehad. O ja, we moesten daar ook nog een tijdje al onze zaklantaarns uitdoen en 5 minuten lang stil proberen te zijn. Dat viel best wel tegen, want als het zo donker is, zie je dus echt helemaal niets en lijkt het heel lang te duren.”

Nick en Sam: “We vonden dit een hele leuke vakantie, we hadden lekker weer en het was heel gezellig in de Tukhut met de andere mensen. Dus we willen volgend jaar graag weer een keer naar de Tukhut komen”. Maar op de vraag of ze later, als ze groot zijn, zelf ook patron willen worden, is hun antwoord heel duidelijk: “Nou, wij zijn hier liever voor vakantie en een patron kan als baas van de Tukhut niet zomaar gaan spelen, die moet de Tukhut ook een beetje in de gaten houden”.